

Pandémia strachu, najúčinnější pandémia 21.storočia

Branislav Krasnovský

19. augusta 2020 ✚ Spoločnosť

Panika s koronavírusom ukázala nakoľko bezbranná je moderná spoločnosť. Kampaň v médiách vystrašila celú populáciu, ktorá sa cítila bezbranná a ohrozená. Za výdatného príspevku politikov, médií, sociálnych sietí a frustrovaných členov spoločnosti sa podarilo rozšíriť pocit strachu, nervozity a priam obsesívneho dodržiavania hygienických štandardov.

Politici v maskách, sugestívne gestikulujú z obrazoviek členov spoločnosti presvedčujú, že im ide v prvom rade o bezpečnosť, zdravie a blaho spoločnosti a v mene blaha spoločnosti sú ochotní ísť aj do násilného presadzovania vakcinácie obyvateľstva. Spoliehajú sa pritom na zmanipulovaných členov spoločnosti, ktorí všade vidia koronavírus o veľkosti tenisovej loptičky a s podozrením sa dívajú na všetkých spoluobčanov, najmä na tých, ktorí o koronavíruse pochybujú.

Mnohí občania sa už dostali do fatalistického stavu a vnímajú ako samozrejmosť nosenie rúšok cez tvár. Kto si zabudne rúšku, alebo ju nosí laxne, stáva sa v spoločnosti ostrakizovaným. Handra cez tvár sa pre mnohých vystrašených spoluobčanov stala paradoxne symbolom bezpečia, prináša psychologickú úľavu a upokojuje vystresované nervy. Rúška sa stali symbolom profylaxie a demokracie, rovnako ako sa burka stala symbolom islamského antifeminizmu. Šialenstvo v podobe handry zakrývajúcej tvár je len jednou z mnohých emanácií problému, západnej spoločnosti, ktorá podľahla cielenému stresovaniu a manipulatívnym technikám založených na kultúre strachu.

Strach sa stal dôležitou súčasťou našej existencie, pretože psychológovia a manipulátori zistili, že pomocou strachu je možné spoločnosť lepšie ovládať a odvádzať pozornosť spoločnosti od skutočných problémov. Bezpečnosť, zdravie a ochrana pred koronavírusom sa stala ošialom, náš každodenný život začali ovplyvňovať desiatky umelých bezpečnostných predpisov, ktoré ľuďom strpčujú spoločenský, kultúrny či náboženský život. Strach zbavuje ľudí racionality, zvyšuje dôveru k autoritám. Samozrejme nestačí len jedna hrozba. Existuje slovenské príslovie, že človek si zvykne aj na šibenicu. Preto je potrebné namiešať koktejl strachu, ktorý sa spoločnosti podáva sústavne po malých dávkach.

Dôležité je, aby čo najväčšia časť spoločnosti ostala frustrovaná a každý deň zaspávala v obavách o svoju budúcnosť. Koronavírus, globálne otepľovanie, medzinárodný terorizmus, hospodárska kríza, tretia svetová vojna, imigrácia. Ľudia sa vďaka takémuto koktejlu stávajú čoraz viac neistejší a ľahšie ovládateľní a ak sa im naservíruje obraz vonkajšieho nepriateľa, sú ochotní tento obraz nekriticky prijať.

Kultúra strachu a vytvorenie manipulatívnych techník determinovaných fenoménom strachu nie je vynálezom 21.storočia. Totalitné režimy v histórii vytvorili absurdnú realitu, v ktorej si ľudia zvykli na existenciu udavačov, či brachiálnej sily. Degradovala ale aj západná spoločnosť, ktorá dospela k názoru, že sa môže presadzovať spoločnosť nezaťažená zastaralými morálnymi princípmi., relativizovali sa aj otázky týkajúce sa Boha a zmyslu života.

V západnej spoločnosti sa už viac ako 50 rokov kladie nesmierny dôraz na duševný život spoločnosti a jej hodnoty. Počet psychológov v spoločnosti každým rokom narastá, ale počet ľudí, ktorí problémy so svojím životom, sa v spoločnosti nezmenšuje. Naopak, v porovnaní s minulosťou, kedy v spoločnosti neprichádzalo k tak absurdnej relativizácii základných morálnych princípov, počet jedincov s problémami značne vzrástol.

V modernej spoločnosti sa kladie dôraz v prvom rade na korektnosť. Spoločnosť stráca schopnosť porozumieť existujúcim hrozbám, prípadne im čeliť. Pritom platí jednoduchá axióma, podľa ktorej sa s hrozbou môžeme vyrovnáť len vtedy, ak hrozbu pochopíme a definujeme. Ak je hrozba iracionálna a zasiata hlboko do spoločnosti /napríklad koronavírus, ktorý hrozí každodenne a odvšadiaľ/, možnosť odstrániť takúto hrozbu zo života spoločnosti je prakticky nulová.

Generácia, ktorá sa obáva vlastného tieňa sa stala žiaľ skutočnosťou a rastie nám pred očami. Takáto generácia sa správa ako pštros, ktorý pred nebezpečenstvom skrýva svoju hlavu do piesku. Takúto generáciu je veľmi ľahké ovládať. V minulosti ale existovali generácie, ktoré sa museli vyrovnávať so španielskou chrípkou, alebo morovými ranami, napriek tomu sa však jednoducho ovládať elitám nedali. Dnes sme svedkami, že mnohí členovia spoločnosti po uvoľnení pandemických opatrení odmietajú prestať s dobrovoľným dodržiavaním aj tých najhlúpejších odporúčaní politických elít a ktorí de facto vysielajú signál, že sú ochotní akceptovať aj diktatúru, len keď majú pocit, že ostanú v bezpečí.

Vďaka ich prístupu sa môže stať diktatúra skutočnosťou, bezpečnosť však ostane i naďalej chimérou.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/pandemia-strachu-najucinnejsia-pandemia-21-storocia/>